Raad van State

200705336/1.
Datum uitspraak: 28 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/1699 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 26 juni 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 november 1994 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de aan (hierna: de vreemdeling) verleende vergunning tot vestiging ingetrokken.

Bij besluit van 12 december 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) het hiertegen door de vreemdeling bij brief van 13 juli 2006 gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juni 2007, verzonden op 29 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 120 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, kan hoger beroep, als bedoeld in artikel 84 van die wet, slechts worden ingesteld tegen een uitspraak van de rechtbank over een besluit dat is bekendgemaakt na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, met uitzondering van een beslissing op bezwaar gericht tegen een besluit bekendgemaakt voor inwerkingtreding van de wet.

2.2. De grieven klagen – samengevat weergegeven – dat de vreemdeling de verzending en ontvangst van het besluit op of omstreeks 21 december 1994 betwist en dat dit besluit eerst op 16 juni 2006, met de verzending daarvan aan de gemachtigde van de vreemdeling, op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. Gelet hierop is de Afdeling volgens de vreemdeling bevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.2.1. De staatssecretaris heeft het origineel van het besluit van 21 november 1994 bij brief van dezelfde datum naar het Bureau Vreemdelingenpolitie van het Regiopolitiekorps Haaglanden verzonden, met het verzoek dit aan de vreemdeling in persoon uit te reiken of, indien uitreiking in persoon niet mogelijk is gebleken, dit aangetekend naar haar laatst bekende adres te zenden. Op het bij dit besluit behorende voorblad is vermeld dat het besluit op 21 december 1994 door "Mo te Den Haag" aangetekend is verzonden naar het laatst bekende adres van de vreemdeling. De minister heeft het bij brief van 13 juli 2006 gemaakte bezwaar niet-

ontvankelijk verklaard omdat dit niet binnen vier weken na de bekendmaking van het besluit van 21 november 1994 is ingediend.

2.2.2. Uit het dossier kan niet worden afgeleid dat het besluit van 21 november 1994 aan de vreemdeling in persoon is uitgereikt. In het dossier bevindt zich voorts geen bewijs van de gestelde aangetekende verzending van dit besluit. De enkele aantekening met die strekking op het voorblad kan niet als zodanig worden aangemerkt.

Gelet hierop is de aangetekende verzending van het besluit niet genoegzaam komen vast te staan. Uit het vorenstaande volgt dat het besluit van 21 november 1994 niet op de voorgeschreven wijze aan de vreemdeling is bekendgemaakt.

2.3. Uit de voorgaande overweging vloeit voort dat het besluit van 21 november 1994 na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vw 2000 is bekendgemaakt. Ingevolge artikel 120 van de Vw 2000 staat derhalve, anders dan onder de aangevallen uitspraak is opgenomen, hoger beroep open tegen die uitspraak. Hieruit volgt dat de Afdeling bevoegd is van het hoger beroep kennis te nemen.

2.4. Gelet op het vooroverwogene is het hoger beroep kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 12 december 2006 van de minister alsnog gegrond verklaren. Het bestreden besluit op bezwaar komt eveneens voor vernietiging in aanmerking.

2.5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 26 juni 2007 in zaak nr. 07/1699;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
IV. vernietigt het besluit van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 12 december 2006, kenmerk 9411-03-0370;
V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
VI. gelast dat de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 357,00 (zegge: driehonderdzevenenvijftig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

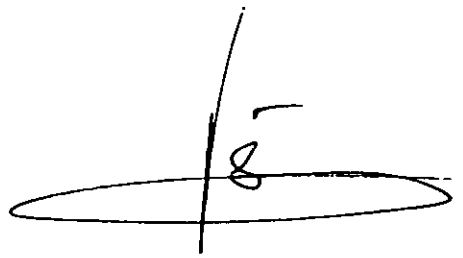
w.g. Claessens
Voorzitter

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2008

348-553.
Verzonden: 28 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 07/1699 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/1701 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter d.d. 26 juni 2007

inzake

, geboren op , van Marokkaanse nationaliteit,
eiseres/verzoekster,
gemachtigde: mr. F.K.H. Blom, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding
1.1 Bij beslissing van 12 december 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiseres/verzoekster (hierna te noemen: eiseres) tegen zijn besluit van 21 november 1994 niet-ontvankelijk verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aan eiseres verleende vergunning tot vestiging ingetrokken. Eiser heeft tegen de beslissing van 12 december 2006 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Eiseres heeft de rechtbank tevens verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 13 juni 2007, waar eiseres niet is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen
<u>Ten aanzien van het beroep</u>

2.1 In dit geding dient te worden beoordeeld of de niet-ontvankelijkheid van het bezwaar in rechte stand kan houden.

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. De primaire beschikking is niet in persoon uitgereikt omdat eiseres geen gehoor heeft gegeven aan een oproep om in persoon te verschijnen. Nu er geen gemachtigde bekend was, is de beschikking vervolgens op 21 december 1994 door de korpschef aangetekend naar het laatst bekende adres van eiseres verzonden en derhalve op de

juiste wijze bekend gemaakt. Het door eiseres op 13 juli 2006 ingediende bezwaarschrift is kennelijk niet-ontvankelijk nu niet is gebleken van een verschoonbare termijnoverschrijding.

2.3 Eiseres bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat verweerder niet afdoende heeft aangetoond dat de primaire beschikking op 21 december 1994 aan eiseres is verzonden. Immers verweerder heeft nagelaten een kopie van de aanbiedingsbrief te overleggen waaruit blijkt dat de beschikking is verzonden, op welke datum en naar welk adres deze is verzonden. Evenmin heeft verweerder aangetoond dat eiseres is opgeroepen om in persoon te verschijnen om haar de beschikking uit te reiken. Daarbij stelt eiseres dat de beschikking aan haar uitgereikt had moeten worden in de penitentiaire inrichting "Het Spoor" te Utrecht aangezien zij daar in detentie verbleef. Nu eiseres eerst met de toezending van de beschikking op 17 juni 2006 bekend is geraakt met deze beschikking en het bezwaarschrift op 13 juli 2006 is ingediend is het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

2.4 Met ingang van 1 april 2001 is de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) in werking getreden. Artikel 122 Vw bepaalt dat de tot dan geldende vreemdelingenwet wordt ingetrokken.

2.5 Ten aanzien van het toepasselijke materiële recht in een situatie als in dit geding aan de orde is bij de Vw geen overgangsrecht tot stand gebracht. Gegeven het onmiddellijkheids-beginsel van wetgeving leidt dit tot de conclusie dat direct toetsing aan het nieuwe materiële recht dient plaats te vinden.

2.6 Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift, in afwijking van hetgeen in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), vier weken.

2.7 Ingevolge artikel 6:8 van de Awb, eerste lid van de Awb vangt deze termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. Ingevolge artikel 3:41 van de Awb geschiedt de bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbende zijn gericht, door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.

2.8 Ingevolge artikel 6:9 van de Awb is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien dit voor het einde van de termijn is ontvangen, dan wel voor het einde van de termijn per post is bezorgd, mits het niet later dan een week na de afloop van de termijn is ontvangen.

2.9 In artikel 6:11 van de Awb is bepaald dat ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring achterwege blijft indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.10 Ingevolge artikel 4.37 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) is de vreemdeling die rechtmatig verblijft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met h, van de Vw, verplicht om kennis te geven van verandering van woon- of verblijfplaats en vertrek naar het buitenland.

2.11 Dit is nader uitgewerkt in paragraaf B1/ 4.5.2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) waarin wordt verwezen naar de algemene regels bij afwijzing van de aanvraag indien een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd wordt ingetrokken.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.12 Allereerst dient te worden beoordeeld of de beschikking van 21 november 1994 op de juiste wijze aan eiseres bekend is gemaakt en op welke datum dit is geschied. Daartoe acht de rechtbank het volgende van belang.

2.13 Op het voorblad, behorende bij de beschikking van 21 november 1994, staat onder meer het volgende vermeld: "Deze beschikking is op 21-12-'94 door Mo te Den Haag" (...) "aangetekend verzonden naar het laatst bekende adres van betrokkene".

De rechtbank is van oordeel dat verweerder met voornoemde aantekening heeft aangetoond dat de primaire beschikking op 21 december 1994 op de juiste wijze aan eiseres bekend is gemaakt. Verweerder heeft weliswaar met de enkele aantekening op het voorblad niet aangetoond dat deze verzending aangetekend is geschied, echter uit deze aantekening kan naar het oordeel van de rechtbank wel de conclusie worden getrokken dat verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat de beschikking is verzonden naar het laatst bekende adres van eiseres. De omstandigheid dat het voorblad niet is voorzien van een verzendstempel doet daaraan niet af, nu niet valt in te zien waarom aan de handgeschreven vermelding van de datum van verzending van de beschikking, de dienstdoende ambtenaar en plaatsnaam niet eenzelfde bewijskracht kan worden toegekend als die volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) wordt toegekend aan een verzendstempel. In dit verband wordt nog van belang geacht dat op zich zelf niet uit artikel 3:41 van de Awb blijkt dat op verweerder de verplichting rust om een besluit aangetekend te verzenden.

De rechtbank is verder van oordeel dat eiseres kan worden gevolgd in haar stelling dat verweerder niet heeft aangetoond dat hij eiseres heeft uitgenodigd om de beschikking in persoon te doen uitreiken, echter een verplichting om een besluit als de onderhavige in persoon uit te reiken kan noch uit artikel 3:41 van de Awb noch uit verweerders beleid worden afgeleid. Het vorenstaande kan derhalve niet leiden tot de conclusie dat verweerder niet heeft voldaan aan zijn verplichting om een besluit op een juiste wijze bekend te maken.

Ten aanzien van het ontbreken van een adresvermelding op het voorblad is de rechtbank van oordeel dat deze omstandigheid niet kan leiden tot de conclusie dat de beschikking niet is bekend gemaakt aan eiseres. In dit verband wordt van belang geacht dat in de primaire beschikking is overwogen dat op grond van een door de afdeling bevolking van de gemeente Den Haag ingesteld onderzoek, waaruit is gebleken dat eiseres niet feitelijk woonachtig is op het adres van inschrijving, eiseres op 24 maart 1994 is uitgeschreven uit het bevolkingsregister van de gemeente Den Haag. Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 1 juni 2005 (JV 2005, 289) is de rechtbank van oordeel dat nu eiseres verweerder niet ingevolge haar uit artikel 4.37 van het Vb voortvloeiende rechtsplicht binnen 5 dagen op de hoogte heeft gesteld van een nieuw adres na uitschrijving uit het GBA op 24 maart 1994, eiseres diende te begrijpen dat verweerder bij ontbreken van een ander adres van het laatst bekende adres gebruik zou maken. Het beroep van eiseres op de uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Dordrecht, van 23 oktober 2006 (LJN: AZ1890) kan naar het oordeel van de rechtbank dan ook niet slagen. De stelling van eiseres dat verweerder ten tijde van het slaan van de primaire beschikking op de hoogte had kunnen zijn van de juiste verblijfsplaats van eiseres nu zij op dat moment in detentie verbleef, ontslaat eiseres niet van de verplichting als bedoeld in artikel 4.37 van het Vb.

Nu de beschikking van 21 november 1994 op 21 december 1994 op de juiste wijze aan eiseres bekend is gemaakt en het bezwaarschrift eerst op 13 juli 2006 is ingediend is de rechtbank van oordeel dat het bezwaar niet binnen de wettelijke termijn is ingediend. Verweerder heeft het

bezwaar dan ook op grond van artikel 6:9 van de Awb juncto artikel 6:11 van de Awb terecht niet-ontvankelijk verklaard. In dit verband acht de rechtbank nog van belang dat gesteld noch gebleken is van feiten en omstandigheden die een dergelijke termijnoverschrijding rechtvaardigen. Tot slot is de rechtbank van oordeel dat verweerder gehouden was het bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren nu de bepalingen omtrent de ontvankelijkheid van het bezwaar van openbare orde zijn.

2.14 Ten aanzien van het beroep van eiseres op de hoorplicht is de rechtbank mede gelet op het vorenstaande van oordeel dat verweerder op grond van artikel 7:3, aanhef en onder a, van de Awb heeft kunnen afzien van het horen van eiseres.

2.15 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.16 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.17 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 07/1699 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/1701 BEPTDN (voorlopige voorziening)

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Gorter, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, tevens voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. A. Bouteibi als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 29 JUNI 2007

Rechtsmiddel
Ingevolge artikel 120 van de Vw staat tegen deze uitspraak geen hoger beroep open.

Berte, Maalsté & Blom
ADVOCATEN

Bezoekadres Tilburg
Verdiplein 104
T 013 535 3885
F 013 707 4690
Correspondentieadres
Postbus 2025
5001 CA Tilburg
Bezoekadres Utrecht
Marco Pololaan 363-365
T 030 707 4110
F 030 707 4113
Correspondentieadres
Postbus 2245
3500 GE Utrecht
info@bmbadvocaten.nl
www.bmbadvocaten.nl
BTW NL 1573 22385 B01

AANGETEKEND
Afdeling Bestuursrechtspraak
Van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

ALSMEDE PER TELEFAX: 070 – 365 1380

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
4685
27 JUL 2007
ZAAKNR. 200705336/1
AAN: V3
BEHANDELD: DD: PAR:

Utrecht, 27 juli 2007
Betreft: /hoger beroep
Dossier: 20070451
Uw ref.:

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Mevrouw geboren op met de Marokkaanse nationaliteit, (hierna ook te noemen: appellante), te dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van Berte, Maalsté & Blom Advocaten te Utrecht (Postbus 2245, 3500 GE Utrecht) van wie mr. Fleur K.H. Blom door haar bepaaldelijk is gevolmachtigd om namens appellante het onderhavige beroep in te stellen, op te stellen, in te dienen en te ondertekenen, geeft eerbiedig te kennen:
Productie 1: origineel machtigingsformulier.

Appellante stelt bij deze tijdig hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht d.d. 26 juni 2007, verzonden op 29 juni 2007, waarbij het namens appellante ingestelde beroep tegen de beschikking van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie thans Staatssecretaris van Justitie (hierna ook te noemen: verweerder) d.d. 12 december 2006 ongegrond is verklaard (AWB 07/1699).
Productie 2: kopie uitspraak d.d. 26 juni 2007.
Productie 3: kopie besluit d.d. 12 december 2006.

Appellante kan zich met de bestreden uitspraak niet verenigen en formuleert daartoe de navolgende grieven:

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd, vermeerderd met het eigen risico onder die verzekering. Een kopie van de huidige polis met voorwaarden ligt ter inzage op het kantoorsecretariaat. Stichting Beheer Derdengelden Mrs. Cooman & Maalsté, KvK nr. 30198685, rekeningnummer 470156430

GRIEF I

Ten onrechte stelt de rechtbank dat:

'Ingevolge artikel 120 van de VW staat tegen deze uitspraak geen hoger beroep open.'

Immers, met verzending van de beschikking op 16 juni 2006 is de beschikking op voorgeschreven wijze bekend gemaakt en derhalve na het tijdstip van de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000. Eerdere bekendmaking van de beschikking van 21 november 1994 is niet aangetoond of aannemelijk geworden. Appellante verwijst daarvoor na de navolgende grieven.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat:

'De rechtbank is van oordeel dat verweerder met voornoemde aantekening heeft aangetoond dat de primaire beschikking op 21 december 1994 op de juiste wijze aan eiseres bekend is gemaakt. Verweerder heeft weliswaar met de enkel aantekening op het voorblad niet aangetoond dat deze verzending aangetekend is geschied, echter uit deze aantekening kan naar het oordeel van de rechtbank wel de conclusie worden getrokken dat verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat de beschikking is verzonden naar het laatst bekende adres van eiseres. De omstandigheid dat het voorblad niet is voorzien van een verzendstempel doet daaraan niet af, nu niet valt in te zien waarom een handgeschreven vermelding van de datum van verzending van de beschikking, de dienstdoende ambtenaar en plaatsnaam niet eenzelfde bewijskracht kan worden toegekend als die volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) wordt toegekend aan een verzendstempel. In dit verband wordt nog van belang geacht dat op zichzelf niet uit artikel 3:41 van de Awb blijkt dat op verweerder de verplichting rust om een besluit aangetekend te verzenden.'

Volgens vaste jurisprudentie van uw Raad van State (onder meer de uitspraak van 16 februari 2004 met kenmerk 200308891/1; LJN AO4822) heeft verweerder de verzending van een stuk aannemelijk gemaakt als het betreffende stuk is voorzien van een datumstempel voorafgegaan door de woorden "Verzonden op" en op het stuk het adres juist is vermeld. Verweerder heeft hieraan niet voldaan en heeft zodoende niet aannemelijk gemaakt dat de beschikking van 21 november 1994 überhaupt is verzonden. Verweerder stelt enkel dat de beschikking is verzonden, maar laat na om ook maar een begin van bewijs van die stellingen aan te dragen. Verweerder heeft geen kopie van de gestelde oproep, geen kopie van de aanbiedingsbrief en geen kopie van het

verzendbewijs overgelegd. Het enige wat er in het dossier zit is een aantekening op het voorblad van de bestreden beschikking. Deze aantekening is nota bene niet eens voorzien van een handtekening of volledige naam van de dienstdoende ambtenaar. Deze aantekening van verweerder is volstrekt onvoldoende om de stellingen van verweerder te staven. Dientengevolge heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat met deze aantekening, die niet is ondertekend, geen volledige naam is vermeld van de dienstdoende ambtenaar en waaruit niet blijkt naar welk adres de beschikking is verzonden, voldoende aannemelijk is gemaakt dat de beschikking van 21 november 1994 op 21 december 1994 naar het laatst bekende adres is verzonden van eiseres.

Dit oordeel van de rechtbank zou a contrario inhouden dat slechts een aantekening op een beschikking in het dossier van een advocaat/gemachtigde dat bezwaar is gemaakt op een bepaalde datum eveneens voldoende zou zijn om aan te tonen dat een rechtsmiddel tijdig is ingesteld en dat de betreffende advocaat/gemachtigde geen faxbevestiging/bezwaarschrift/verzendbewijs meer zou hoeven te overleggen om dat aan te tonen!

Daarbij kan aan een handgeschreven vermelding van de datum van verzending in tegenstelling tot wat de rechtbank overweegt niet dezelfde bewijskracht worden toegekend als aan een verzendstempel, nu het een feit van algemene bekendheid is dat de postadministratie van verweerder zo is ingericht dat pas bij het daadwerkelijk verzenden door de administratieve afdeling van verweerder de verzendstempel wordt gezet.

GRIEF III

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat:

Ten aanzien van het ontbreken van een adresvermelding op het voorblad is de rechtbank van oordeel dat deze omstandigheid niet kan leiden tot de conclusie dat de beschikking niet is bekend gemaakt aan eiseres. In dit verband wordt van belang geacht dat in de primaire beschikking is overwogen dat op grond van een door de afdeling bevolking van de gemeente ingesteld onderzoek, waaruit is gebleken dat eiseres niet feitelijk woonachtig is op het adres van inschrijving, eiseres op 24 maart 1994 is uitgeschreven uit het bevolkingsregister van de gemeente Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 1 juni 2005 (JV 2005,289) is de rechtbank van oordeel dat nu eiseres verweerder niet ingevolge haar uit artikel 4.37 van de Vb voortvloeiende rechtsplicht binnen 5 dagen op de hoogte heeft gesteld van een nieuw adres na uitschrijving uit het GBA op 24 maart 1994, eiseres diende te begrijpen dat verweerder bij het ontbreken van een ander adres van het laatst bekende adres gebruik zou maken.'

Berte, Maalsté & Blom
ADVOCATEN

Immers, het gegeven dat appellante is uitgeschreven uit het bevolkingsregister van de gemeente . en heeft nagelaten verweerder op de hoogte te stellen van haar nieuwe adres doet op geen enkel wijze af aan de verplichting van verweerder om aan te tonen naar welk adres de beschikking van 21 november 1994 is verzonden. Zonder een kopie van de aanbiedingsbrief te overleggen is het voor appellante niet mogelijk om te controleren of de beschikking überhaupt is verzonden en of deze daadwerkelijk naar haar laatst bekende adres is verzonden. Wellicht heeft verweerder de beschikking wel per abuis naar Maastricht verzonden. Nogmaals controle van de stellingen van verweerder wordt voor appellante door het oordeel van de rechtbank onmogelijk gemaakt.

Daarbij verwijst de rechtbank ten onrechte naar artikel 4.37 van het Vreemdelingenbesluit ter staving van de gestelde verplichting van appellante om verweerder binnen vijf dagen op de hoogte te stellen van een nieuw adres. Immers, op 24 maart 1994 bestond voornoemd artikel nog helemaal niet. Derhalve is het oordeel van de rechtbank dat appellante diende te begrijpen dat verweerder bij het ontbreken van een ander adres van het laatst bekende adres gebruik zou maken onvoldoende gemotiveerd.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en te bepalen dat:

a. het beroep tegen de beschikking van 12 december 2006 gegrond dient te worden verklaard;
b. verweerder binnen zes weken na verzending van uw uitspraak een nieuwe beslissing dient te nemen op het bezwaarschrift d.d. 13 juli 2006 van appellante; en
c. verweerder te veroordelen in de proceskosten van appellante van zowel het beroep als het hoger beroep.

Mr. Fleur K.H. Blom
Advocaat-gemachtigde

Een kopie van het hoger beroepschrift zond ik heden eveneens naar verweerder: Immigratie- en Naturalisatiedienst, afdeling PV Den Haag, Postbus 30120, 2500 GC Den Haag.